

ЕЛІТАРНА ОСВІТА: ІНТЕГРАТИВНІ СКЛАДОВІ

ІВАНОВА О. С.

*Одеська державна академія технічного регулювання та якості,
м.Одеса, Україна*

В умовах сьогодення об'єктом глобалізації стала й освіта. Інноваційна діяльність сучасного науковця у глобалізаційних освітніх процесах відрізняється наступними особливостями: носить постійно ускладнювальний гетерохронний соціотехнічний характер; включає складні за структурою і змістом види діяльності; має постійний творчий характер; відрізняється прогностичною природою; вимагає прийняття відповідальних рішень у складних ситуаціях; виставляє жорсткі вимоги до особистісно-професійних якостей суб'єкта діяльності та його професіоналізму. Виходячи з вищезазначеного було проведене акмеологічне дослідження, результати якого дозволили зафіксувати значне зростання навантаження інтелектуальну, емоційну, фізичну та навіть моральні сфери сучасного науковця, що призводить до виникнення негативних станів здоров'я. Відтак знижується рівень фізичного, інтелектуального, емоційного та морального здоров'я, зменшується працездатність та продуктивність усіх сфер його життєдіяльності.

Важливу роль в організації особистісно-професійного розвитку варто надати рефлексивній культурі, що безпосередньо характеризує рівень професіоналізму, адже між ними існують тісні функціональні зв'язки. У дослідженні цестало передумовою для виділення акмеологічних детермінант професіоналізму особистості науковця в умовах глобалізаційних освітніх процесів за їхнім рефлексивним змістом, якими є на наш погляд такі як-от: - розуміння об'єктивного змісту системи вітчизняних вимог до професіоналізму особистості науковця та професійно-педагогічної діяльності;- перехід від індивідуального до проектного характеру особистісно- професійного зростання; - трансформація індивідуально-смыслового розуміння наукової та професійно-педагогічної діяльності відношення до сучасного загально-культурного середовища; - розкриття педагогічного змісту рефлексивних трансформацій у процесі побудови маршрутів особистісно-професійного розвитку.

Розвиток професіоналізму особистості науковця в умовах глобалізаційних освітніх процесів на засадах формування рефлексивної культури призводить до активації інноваційного потенціалу особистості, переосмислення її професійного досвіду та наукових доробків, підвищенню готовності до

професійної творчості та розширення проективного поля самоаналізу професійної діяльності, що у свою чергу підвищує продуктивність як наукової так і професійно-педагогічної діяльності. Означене віддзеркалює своєрідність технології саме розвитку професіоналізму науковця, яка полягає у тому, що навчальний процес та наукова спроможність гарантується досягненням поставленої освітньої мети та наукових інтересів.

Структурними складовими такої технології стали такі: концептуальна, процесуальна, технологічна. Згідно з концептуальною складовою розвиток професіоналізму науковця стає більш продуктивним за умови використання дидактичних засобів лін-освіти, які «перетворюють» процес професійної підготовки у «виробничо-технологічний» із гарантованим результатом. Процесуальна частина віддзеркалює цілі навчання та наукові гіпотези досліджень вченого й безпосередньо зміст навчального матеріалу та організацію навчального процесу. Технологічна враховує етапи природних циклів навчання та наукових досліджень науковця. Вектором дієвості технології розвитку професіоналізму науковця було обрано певний «професійний проект» певної освітньої системи, що реалізувався на практиці за допомогою інтегративного змісту процесу розвитку, професійної підготовки науковця, форм, методів, засобів, процедур і умов з експертною взаємодією.

Визначено, що конкретизована технологія розвитку професіоналізму науковця є суто лін-стратегією особистісного та наукового розвитку, яка має постійно змінний характер і різні результати в залежності від різних чинників впливу. Застосоване проектування актуалізується як форма дослідницької діяльності науковця.

У свою чергу, дослідницький потенціал науковця є динамічним утворенням, який характеризує ресурс і резерв сили суб'єкта творчості як синтез природного і соціального, буття і свідомості, індивідуального і суспільного, об'єктивного і суб'єктивного, дійсного і можливого, що відповідно, проявляється у взаємодії з навколишнім світом, а власні біосоціальні і духовно-креативні змісти є цілісною системою внутрішніх сил саморозвитку вченого. Саме так репрезентується інтегрована можливість реалізувати традиції суспільства, відображаючи об'єктивну наукову реальність у культурно-історичних стандартах, і продукувати індивідуальний вчинок на засадах особистісних трансформацій.

Таким чином, інтегративними показниками елітарної освіти є потенціал сучасного науковця, якісна визначеність якого виражена у процесах розвитку рефлексивної культури професіоналізму науковця в умовах глобалізаційних освітніх процесів.